

PAIX LITURGIQUE

Newsletter 17 objavljen dana 12 svibanj 2014

MISA POMOCNOG BISKUPA PAPE U CRKVI SANTA TRINITA' DEI PELLEGRINI: "NAŠ JE PRAVI NEPRIJATELJ DIJELJENJE MISTICNOG TIJELA KRISTOVA"

"Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus." [Obradovah se kad mi rekoše: hajdemo u dom Gospodnji.]

Radost koju izražava introitus (ulazna pjesma) mise četvrte korizmene nedjelje, zvane i nedjeljom "Laetare", vrlo lijepo docarava stanje duša vjernika i svećenika koji su danas, 30. ožujka 2014., prisustvovali misi u 11 sati u Crkvi Santa Trinita' dei Pellegrini u Rimu. Prvi put nakon objave motuproprija Summorum Pontificum jedan je rimski biskup, msgr. Matteo Zuppi, pomoćni biskup područja povijesne jezgre grada, slavio tradicionalnu misu. I jedan od naših dopisnika bio je prisutan.

I - POVIJESNI TRENUTAK UPRAVO ZBOG SVOJE UOBICAJENOSTI

Crkvu Santa Trinita' dei Pellegrini u posljednjim je godinama života svetoga Filipa Nerija osnovalo bratstvo koje je svetac pokrenuo uoči jubileja 1550. godine kako bi primao hodocasnike koji su pristizali u Vjecnj Grad i za njih skrbio. U njoj se od 2008. nalazi sjedište osobne župe za vjernike privržene izvanrednom obliku rimskog obreda, tj. tradicionalnoj liturgiji, povjerene Svećenikom bratstvu sv. Petra (FSSP). Kao središnje mjesto međunarodnog hodočašća Summorum Pontificum ta crkva redovito prima crkvene velikodostojnike iz cijelog svijeta koji ondje dolaze slaviti svecane pontifikalne mise.

Stoga nije nimalo neobično da je jedan biskup došao upravo ondje slaviti misu četvrte korizmene nedjelje. Ništa, osim činjenice da je biskup o kojem je riječ pomoćni biskup u biskupiji koja uključuje povijesnu jezgru Rima, područje u kojem se nalazi i Santa Trinita' dei Pellegrini. Kao što je u svom pozdravnom govoru naglasio vlc. Kramer, župnik, to je doista "prvi put nakon liturgijskih reformi 60-ih godina" da jedan biskup na službi u rimskoj biskupiji - kojoj je na celu sâm Sveti Otac - slavi misu prema misalu sada svetog Ivana XXIII. u jednoj od gradskih župa. Naglašavajući važnost toga "povijesnog dana", koji pokazuje "pravnu i emocionalnu vezu izmed župe i biskupije," vlc. Kramer zahvalio je msgr. Zuppiju za njegov posjet kojim je dokazao koliko je "izvanredni oblik rimskog obreda postao uobicajenim u životu Crkve", unutar uvjeta propisanih motuproprijem *Summorum Pontificum* pape Benedikta XVI.

U prigodnoj propovijedi msgr. Matteo Zuppi prije svega je pozvao vjernike da "izaberu" radost, tu "zraku svjetla" kako je naziva papa Franjo u pobudnici *Evangelii Gaudium*. Nadalje, izrazio je svoju "duboku povezanost s tom župom i službom koju obavlja za Crkvu i cijeli grad Rim" objasnivši da "nitko nije otok" i da smo "svi pozvani služiti zajedništvu". Jer, nastavio je, "pravi neprijatelj su podjele misticnoga Tijela Kristova." Msr. Zuppi potom se osvrnuo na evanđelje toga dana - epizodu o umnažanju kruha - naglasivši odnos Krista prema mnoštvu od kojega On ne bježi, već izabire djelovati upravo usred njega. Biskup je također upozorio protiv iskušenja izoliranja od mnoštva, čime se mnoštvo osuđuje a da ga se i ne pokušava promijeniti jer se na taj način, zapravo, podilazi vlastitoj ugodnosti, a ljudi postaju "otocima". Krist, naprotiv, ide ispred gomile i "prihvaca izazov" dati joj ono što će je posve ispuniti, ono što je msr. Zuppi, crkveni asistent zajednice sv. Egidija (talijanskog ekvivalenta francuske zaklade o. Pierrea koja se nalazi u Crkvi Santa Trinita' dei Pellegrini zajedno sa zajednicom vjernika Summorum Pontificum) nazvao "kruhom solidarnosti."

Nakon svecanosti, veliko mnoštvo vjernika radosno je ispratilo monsinjora koji je odvojio vremena da ih tijekom prigodne zakuske sve pojedinačno pozdravi. Msr. Zuppi iskoristio je priliku i potvrdio svoju namjeru da za blagdan Duhova posjeti jednu od ostalih tradicionalnih zajednica u Rimu, i to onu u kojoj djeluje Institut Krista Kralja Vrhovnoga Svećenika (ICRSP) u Crkvi Isusa i Marije u ulici Via del Corso.

II - RAZMIŠLJANJA PAIX LITURGIQUEA

1) "Hvala vam što ste došli"! Taj uzvik jednoga od prisutnih vjernika sažima radost članova župe Santa Trinita' dei Pellegrini i zahvalnosti prema njihovom biskupu. Kao što je pokazao u svojoj homiliji, msgr. Matteo Zuppi, posvećen za biskupa u travnju 2012., istinski nastoji oko izgradnje zajedništva u svojoj biskupiji i vidljivo se trudi ne izostaviti nijednu od zajednica koje su mu povjerene. Ove je godine tako sudjelovao u gotovo svim procesijama kojima se obilježavaju korizmene postaje u Rimu, a njegov posjet Crkvi Santa Trinita' dei Pellegrini jednostavno je dio njegovih posjeta župama koje su mu povjerene. Kao što je vlc. Kramer naveo, upravo zbog činjenice da je riječ o uobicajenom posjetu msgr. Zuppija, taj je dan povijesni dan jer to jednostavno znači da rimski vikarijat, u osobi msgr. Zuppija, smatra sasvim uobicajenim slaviti misu u izvanrednom obliku.

2) Znacajno je da se taj "povijesni dan", kako ga je nazvao vlc. Kramer, dogodio tijekom pontifikata pape Franje. Neki, u Crkvi ali i izvan nje, pripadnici tabora modernosti ili tradicije, željeli bi vidjeti da je Crkva promijenila smjer nakon izbora kardinala Bergoglia i na taj način zatvorila restauracijsku zagradu koju je za njih predstavljao pontifikat Benedikta XVI. kako bi ponovno prigrtila "duh Koncila". No prethodni pontifikat, ustvari, nerijetko je tek postavljao temelje restauracije a da je pritom nije posve pokrenuo, dok novi pontifikat iz mjeseca u mjesec pokazuje da ne nalazi probleme u liturgijskoj tradiciji Crkve.

Tako je nedavno pisao i Alberto Carosa, rimski dopisnik portala [Catholic World Report](#), zaustavivši se na pet gesta koje dokazuju kontinuitet između Franje i Benedikta: uzdignuce msgr. Bassettija, nadbiskupa Perugie i prijatelja tradicionalne mise, na titulu kardinala; papin govor pred biskupima Apulije (pogledajte naše pismo [br. 415](#), tekst na francuskom); poruka upućena FSSP-u povodom 25. obljetnice toga bratstva; poruka hodočasnici Summorum Pontificum; i poruka koju je papa uputio kardinalu Castrillónu u studenom 2013. Ovim gestama valja pribrojiti citav niz imenovanja za biskupe koji dokazuju da slavljenje mise u izvanrednom obliku nije nedostatak u životopisu jednog biskupa. Najnoviji je primjer toga slučaj msgr. Roberta Byrnea, nekadašnjeg rektora oksfordskog Oratorija, koji je ondje 2004. ponovno uveo tradicionalnu misu.

3) U Rimu neki u posjetu msgr. Zuppija Crkvi Santa Trinita' dei Pellegrini vide ispriku zajednici Summorum Pontificum nakon što je ukinuta misa koja se slavila prvom subotom u mjesecu u Crkvi Santa Maria Maggiore, a posebno nakon žalosnog događaja uvođenja disciplinskih mjera u Kongregaciju franjevac Bezgrešne, u kojoj su diljem Italije nemilosrdno ukinute trideset i tri tradicionalne mise. Ne možemo predvidjeti budućnost, ali ako je to točno, to bi značilo da rimski biskupi slušaju svoje stado i pokazuju istancan osjećaj za pravdu i ljubav. Ako to, pak, nije slučaj, ta gesta jednostavno svjedoči, kako je i msgr. Zuppi u svojoj propovijedi primijetio, da rimski episkopat postupa u skladu s pastoralnim uputama pape Franje. Nije li, uostalom, na određen način Crkva Santa Trinita' dei Pellegrini dosada bila periferija povijesne jezgre Rima?

(*) Papa kao rimski biskup ima dva vikara koji mu pomažu u toj službi, jednoga za Grad Vatikan (kardinal Comastri), a drugoga za grad Rim (kardinal Vallini).